

Parlament de Cloenda del curs 2008-2009

Aula Magna, 15 de juliol de 2009

Benvolguts i benvolgudes companys i companyes del rectorat, dels consells de direcció d'Universitat i dels diferents centres; representants de la comunitat universitària al Patronat de la Fundació Universitària Balmes; professors i professores; directors, responsables i personal de les àrees, dels serveis, de les oficines tècniques i de les empreses vinculades; amics i amigues, molt bon dia a tots i a totes i sigueu molt benvinguts i benvingudes a aquest acte de cloenda del curs 2008-2009.

De nou som al final d'un altre curs i, com és tradicional, lògic i necessari, ens reunim tots els qui formem part de la nostra universitat en aquesta Aula Magna amb un doble objectiu: per una banda, per fer un recordatori, ni que sigui a grans trets, del que ha estat aquest curs; per fer balanç del que s'ha fet, del que hem fet entre tots; i, també, i com a conseqüència lògica, per poder parlar del moment en què ens trobem, com a pas indispensable per encarar el curs que ve i els que aniran venint.

Per una altra banda, ens reunim amb l'objectiu de posar punt final –ni que sigui de manera formal– al curs que s'acaba, perquè, com sabem molt bé, en realitat, allò que se'n diu acabar-se acabar-se no acaba de fer-ho mai del tot; per celebrar-ho també tots junts –ni que sigui també de manera simbòlica– amb un aperitiu –de totes maneres, esperem que sigui prou generós; i, naturalment i sobretot, ens trobem per desitjar-nos unes bones i

merescudes vacances d'estiu -en aquest cas ni de manera formal ni simbòlica, sinó ben sincerament i de tot cor.

Començaré, doncs, per ordre, intentant de fer –com deia– un repàs i alhora un cert balanç d'aquest curs 2008-2009. Un repàs-balanç que, enguany, té una doble limitació. Per una banda, una d'habitual i que ve donada per la impossibilitat de ser exhaustiva, no pas per falta de voluntat, sinó per simples raons de prudència, i que en conseqüència va acompanyada de la certesa de ser injusta amb molts de vosaltres en la mesura que no podré esmentar totes i cadascuna de les activitats dutes a terme als diferents centres, serveis i unitats de la universitat, per la qual cosa ja us demano disculpes a l'avançada.

Per una altra banda, perquè aquest any voldria dedicar prou temps a descriure tan bé com sàpiga el moment en què ens trobem, la qual cosa demana detenir-me en els diversos elements que conformen el context en què ens movem i que són necessaris per explicar tant algunes de les actuacions dutes a terme ja durant aquest curs que s'acaba com, i sobretot, les que haurem d'emprendre de cara al curs que ve i en un futur més o menys immediat.

Com és habitual, i alhora per ser una mica ordenada, primer faré esment dels fets més destacables seguint els cinc àmbits del Pla Estratègic. Abans, però, voldria fer una prèvia per dir que si com altres anys haguéssim de destacar l'activitat més rellevant d'aquest curs que s'acaba, la que n'ha marcat el ritme i fins i tot l'ha condicionat en molts aspectes ha estat sens dubte i com tots sabem de sobres, tota l'activitat relacionada amb l'adaptació a l'Espai Europeu d'Educació Superior. Un treball al qual hem dedicat entre tots una gran quantitat d'hores, d'energies i d'esforços, les nostres millors capacitats i voluntats i que ha afectat tots els racons de la

casa: les aules, els departaments, els centres, les àrees i els serveis, i a totes les persones sense excepció: equips de direcció, professors i professores, personal d'administració i serveis i alumnes. Una tasca que, malgrat les moltes incerteses, les angoixes i fins i tot algunes enrabiades que ha comportat, ha valgut la pena, en la mesura que ha tingut uns resultats esplèndids, que repassarem en l'apartat corresponent, i que ara no es mereix altra cosa per la meua part que un agraïment solemne i una felicitació rotunda. Una activitat, d'altra banda, que no ens ha destorbat gens ni mica del que és la nostra tasca essencial: atendre els nostres estudiants, tant des del punt de vista intel·lectual com humà, cosa per la qual cal felicitar-vos doblement.

Començant per l'Àmbit 1, el que fa referència justament a Ensenyaments, docència i dimensió europea, i deixant de banda moltes altres tasques dutes a terme, destacaré només alguns aspectes: en primer lloc, i pel que fa als graus, l'aprovació puntual i positiva de 14 nous graus per part dels organismes corresponents i que implantarem el curs que ve. Com sabeu de sobres, es tracta dels graus d'Educació Primària, Educació Infantil, Educació Social, Infermeria, Fisioteràpia, Teràpia Ocupacional, Biotecnologia, Ciències Ambientals, Enginyeria Mecatrònica, Administració i Direcció d'Empreses, Periodisme, Comunicació Audiovisual, Publicitat i Relacions Públiques i Disseny, aquest darrer a l'Escola BAU de Barcelona, la qual ha passat de ser centre vinculat a centre adscrit a la nostra Universitat. No cal dir que tant aquesta aprovació puntual i positiva dels catorze graus, com la implantació ja aquest curs dels graus de Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport i de Traducció i Interpretació i el treball que paral·lelament s'està duent a terme per a l'elaboració d'onze noves propostes de grau per poder començar a impartir, si escau, l'any 2010-2011 ha suposat un gran esforç que mereix ser, com deia, ben reconegut.

En segon lloc, i pel que fa als màsters, cal dir que, a diferència d'anys anteriors, aquest curs les propostes s'han hagut de presentar a Agencia Nacional de Evaluación de la Calidad y Acreditación i la resolució ha estat per part del Consejo de Universidades, malgrat que, com en el cas dels graus, correspon a la Direcció General d'Universitats l'autorització de la seva implantació. Això ha volgut dir que, a banda de la feina que ha comportat la presentació de tres noves propostes, la dels Màsters en Educació Inclusiva, de Biologia de Sistemes i de Formació del Professorat de Secundària, s'han hagut de tornar a presentar els sis que ja havien estat verificats per l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, és a dir, els de Comunicació Digital Interactiva, de Traducció Especialitzada, d'Interpretació de Conferències, de Tecnologies Aplicades de la Informació, d'Envelliment Actiu i Satisfactori, de Comunicació i Patrimoni Cultural i de Comunicació i Gastronomia, i també els interuniversitaris, concretament el d'Estudis de Dones, Gènere i Ciutadania i el de Formació de Professors de Català per a Adults. Paral·lelament, s'ha estat treballant en quatre noves propostes de cara el curs 2010-2011: les dels Màsters de Prevenció de Riscos Laborals, de Gestió i Qualitat Alimentària, de Pedagogia Montessori i de Protocol i Organització de grans esdeveniments. Un cop més, cal agrair la feina de les persones que hi han treballat, tot i que en els pròxims anys serà necessària una anàlisi aprofundida de tota aquesta oferta.

Pel que fa als doctorats, a finals d'octubre es van presentar al Consejo de Universidades cinc propostes per a la seva possible impartició el curs 2009-10. Concretament, els Doctorats de Biologia de Sistemes, de Comunicació Digital Interactiva, d'Educació Inclusiva, de Tecnologies Digitals de la Informació i de Traducció, llengües i literatura, tots ells vinculats als màsters corresponents, si bé els estudiants poden accedir-hi a través d'altres màsters oficials del mateix àmbit de coneixement. No cal dir com són d'importants per a la nostra universitat aquests programes de doctorat,

que s'hauran d'anar consolidant i definint un cop estiguin implantats els nous màsters.

Pel què fa a doctorands, aquest curs acadèmic dues estudiants de la UVic han gaudit de beca predoctoral oficial, una de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca i l'altra del Ministerio de Ciencia e Innovación (MICINN), i se n'ha concedit una altra pel proper curs. En aquest mateix sentit, és bo de destacar que aquest curs s'ha obert per primera vegada una convocatòria de beques predoctorals UVic, que permetrà que 4 estudiants puguin iniciar els estudis de doctorat a la nostra universitat el proper curs.

Finalment i en tercer lloc, no cal dir que l'adaptació a l'Espai Europeu va acompanyada de la necessitat d'adequar-hi les normatives acadèmiques, un treball complex al qual s'han hagut de dedicar també molta atenció, així com a la formació i innovació educatives, tasca compartida entre el Centre d'Innovació i Formació en Educació (CIFE) i el Vicerectorat d'Ordenació Acadèmica i Professorat.

Pel que fa a l'Àrea de Gestió Acadèmica, cal destacar la incorporació d'una coordinadora per tal de potenciar el treball i la coordinació amb la resta d'àrees i serveis de la Universitat; el treball, juntament amb l'Àrea de les TIC i de Recursos Humans, en la nova codificació de les assignatures dels graus i la seva llengua d'impartició, l'entrada de totes les dades referents a les ofertes de grau en el programa de gestió universitària i el desplegament del mòdul de títols i de doctorats. Així mateix, s'han descrit nous procediments administratius per avançar en la Secretaria Virtual.

Pel que fa a la Secretaria General, convé destacar l'Elaboració i Aprovació de la Normativa de Drets i Deures dels Estudiants de la UVic; l'Adequació de les

normatives i procediments de la UVic al marc legislatiu de l'EEES i la tasca de coordinació per a la modificació, baixa i alta de fitxers de tractament de dades personals de la UVic a l'Agència catalana de Protecció de Dades. En relació a l'Arxiu General, cal destacar la finalització del procés d'inventari i digitalització de les actes de reunions dels màxims òrgans de govern de la UVic, una acció emmarcada en el programa PATRIDOCUVic que permetrà un major control i conservació d'aquesta documentació d'interès essencial per a la memòria històrica de la nostra universitat i la Inscripció del nostre Arxiu General al Directori d'Arxius de Catalunya.

Pel que fa a Formació Continuada, voldria recordar l'objectiu principal que ens posàvem de cara a aquest curs i que era d'augmentar les col·laboracions amb entitats externes. Aquesta estratègia no pretenia tant augmentar el nombre d'inscrits, sinó potenciar l'arrelament de la Universitat al territori. En tot cas l'augment d'alumnat en seria la conseqüència lògica. Així, doncs, durant aquest curs, l'Aula L3 ha col·laborat amb prop d'una vintena d'institucions externes en l'oferta de programes formatius conjunts, i el resultat ha estat d'un augment sensible, ja que l'Aula L3 ha gestionat aquest any prop d'uns 3.000 alumnes. Paral·lelament, quant a la Universitat d'Estiu, a principis d'aquest curs esmentàvem la nova estructura endegada durant el curs passat que prioritzava la captació d'alumnes amb un perfil professional a partir de la potenciació de l'oferta de jornades i escoles d'estiu. Preteníem, dèiem, que d'aquesta manera la Universitat d'Estiu pogués arribar progressivament a un públic majoritàriament extern i inclogués una oferta de programes formatius de referència per als professionals de diferents àmbits. En aquesta línia voldria remarcar que en l'edició anterior ja hi havia un 67% dels alumnes de la Universitat d'Estiu que eren professionals externs a la universitat. De moment, i pendants encara d'analitzar les dades d'aquest any, només podem expressar la nostra satisfacció pel fet que el nombre d'inscrits d'enguany ha estat d'uns 830 alumnes, uns 110 inscrits

més que en l'edició de l'any passat, i als quals cal afegir encara els 80 alumnes de l'Escola d'Estiu de Mestres.

Quant als Serveis d'atenció a les persones usuàries, m'agradaria remarcar, en primer lloc, la bona entesa i col·laboració que hi ha hagut entre el Consell d'Estudiants i el Servei d'Estudiants en diferents projectes, entre els quals crec que cal remarcar la celebració, per primera vegada, de la Festa Major de la UVic. En segon lloc, la bona feina duta a terme pel Servei d'Esports. Només com a exemple d'aquesta feina cal dir que la UVic, juntament amb la Universitat Politècnica de Catalunya, ha estat la universitat amb més equips representants en els Campionats de Catalunya universitaris i que enguany han estat més de 1.800 els membres de la comunitat que han fet ús del servei, ja sigui en la pràctica d'algun esport o bé en l'ús de les instal·lacions esportives. No voldria oblidar-me dels esforços que fan dia a dia els serveis d'Inserció Laboral, d'Orientació Psicopedagògica, d'Assessorament per a Estudiants amb Discapacitat, el Servei Mèdic i els Serveis Lingüístics i l'escola d'Idiomes amb l'objectiu d'oferir un servei de qualitat als estudiants de la nostra institució. Finalment, no voldria acabar sense esmentar la diversa i variada activitat gestionada des de l'Oficina de Gestió Cultural, tant pel que fa al suport a l'activitat cultural interna (Aula de Teatre, Amics de l'Òpera, Aula Segimon Serrallonga, Aula de la Gent Gran, exposicions, etc.) com a l'activitat cultural d'iniciativa externa. En aquest sentit, voldria informar-vos que a partir de l'any vinent la UVic disposarà d'una nova Aula per a la Gent Gran adscrita, l'Aula d'Extensió Universitària per a la Gent Gran de Centelles. Finalment, i pel que fa a les Relacions Internacionals, la Universitat de Vic fa una aposta clara per a la seva redefinició i actualització d'objectius. Estem convençuts que delimitar l'activitat internacional de la Universitat de Vic a una oficina o una àrea concreta és avui una pràctica restrictiva que s'adapta poc a les necessitats de dotar les institucions educatives d'una visió internacional. La internacionalització de la universitat s'ha d'entendre com

una resposta al procés de canvi socioeconòmic, cultural i intel·lectual d'un entorn cada vegada més globalitzat. És per això que aquest any s'ha treballat en la reordenació interna de l'Àrea i en el disseny d'un Pla a tres anys vista per crear les condicions necessàries que ens ajudin a treure a llum tot el nostre potencial i ser més competitius en un entorn global. La internacionalització de la Universitat de Vic, però, no ha d'implicar cap renúncia al compromís amb la llengua i la cultura catalanes, bases fundacionals de la seva existència com a universitat. La necessitat de crear una unitat anomenada Campus Internacional justament sorgeix no solament de l'exigència de projectar la nostra universitat amb tot el seu potencial cap a un entorn competitiu i plurilingüe, sinó també de preservar la identitat cultural i lingüística de la nostra institució.

Passem ara a l'Àmbit 2, relatiu a Recerca i Transferència de coneixement

Pel que fa a aquest àmbit, durant el curs s'ha treballat en tres aspectes clau: la intensificació de les dedicacions a la recerca del professorat, l'ordenació de l'activitat investigadora i l'increment del suport tècnic a la recerca i la transferència de coneixement.

Pel que fa al primer aspecte, cal remarcar l'atribució de nous encàrrecs de recerca, la qual, sumada a les atribucions anteriors, fa que durant aquest curs un total de 64 professors hagin tingut una dedicació mitjana de 9 crèdits a la recerca, cosa que ha significat un total de 594 crèdits i una inversió de 652.000 euros; la segona convocatòria d'avaluació d'encàrrecs de recerca amb resultats prou satisfactori; i que 6 professors hagin obtingut el títol de doctor i 3 s'hagin acreditat per l'AQU, i en conseqüència, que en aquests moments tinguem un 33,57 % del PDI doctor i un 51,21 % del qual acreditat. En aquest sentit, cal observar que tot i que s'ha incrementat lleugerament el percentatge de doctors, caldrà seguir treballant de valent i

prioritzar tota mena d'accions encaminades a garantir, i per anar bé superar, el 50 % del professorat doctor i d'aquest, el 60 % acreditat que se'ns exigeix per al 2013; i recordar que des de la UVic s'han fet esforços per mantenir la convocatòria d'ajuts fi de tesi per donar suport al professorat que està acabant la tesi doctoral, cosa que ha de permetre no només incrementar el nombre de doctors per complir amb la legislació vigent, sinó també, i sobretot, per poder incrementar el nombre de professorat amb crèdits d'encàrrec de recerca i, en conseqüència, els resultats. En relació a aquests, i en termes generals, podem constatar novament, com fèiem en el curs anterior, increments en els resultats dels grups de recerca i els centres d'estudi. Més concretament, s'ha incrementat lleugerament el nombre de publicacions científiques així com el nombre de sol·licituds de finançament de projectes en convocatòries públiques tant d'àmbit nacional com internacional, algunes de les quals ja s'han resolt positivament més convocatòries que el curs passat, cosa que fa pensar que el nombre total serà superior al del curs passat, però que no sabrem del cert fins al setembre. I en relació als resultats de la transferència de coneixement, en termes generals podem constatar un lleuger increment en el nombre de convenis signats i gestionats, que ha derivat en un augment de quasi un 40 % del volum de facturació respecte el curs passat, al qual ha contribuït de manera decisiva la nova organització del SART-Medi Ambient.

Pel que a l'ordenació de l'activitat investigadora, aquest curs s'ha dut a terme una reestructuració dels grups de recerca que n'ha comportat la reducció del nombre fins a un total de 21, fet que sens dubte permetrà concentrar esforços per tal de desenvolupar amb garanties projectes de recerca de qualitat. La reestructuració dels grups ha permès que 15 dels 21 grups es presentessin el mes d'octubre a la convocatòria de reconeixement de grups de recerca de l'AGAUR. En aquest sentit, fa pocs dies vam rebre la resolució d'aquesta convocatòria, amb el reconeixement de 5 grups de recerca de la UVic, 3 dels quals amb finançament. Aquesta resolució ha

representat una petita millora respecte a l'anterior convocatòria del 2005, però ha evidenciat que cal que seguim treballant amb constància per orientar i concentrar esforços per garantir l'emergència i consolidació dels nostres grups en la propera convocatòria el 2012. En aquest mateix sentit, i pel que fa a Transferència de coneixement, s'ha fet una tasca d'identificació de les nostres potencialitats mitjançant els projectes EVALUVIC que van rebre finançament d'ACCIÓ per a la valorització de la recerca. Aquests estudis ens permetran marcar un pla de treball per desenvolupar les nostres potencialitats de transferència tecnològica i de coneixement i, en col·laboració amb la Cambra de Comerç, potenciar els vincles de recerca i transferència de la UVic amb empreses, entitats i institucions diverses.

Per tal de millorar el suport tècnic a la recerca i a la transferència tecnològica i de coneixement, i potenciar també la relació universitat-empresa-societat, aquest curs s'ha fusionat l'Oficina Tècnica de Transferència de Resultats de la Recerca (OTRI) amb l'Oficina Tècnica de Suport a l'Empresa (OTSE) i per tal de donar suport a les creixents demandes de convocatòries de recerca i de convenis de transferència, s'ha incrementat el personal tècnic de l'oficina, s'ha potenciat la seva formació especialitzada i s'ha obtingut finançament en convocatòries públiques específiques d'OTRIs i d'oficines de recerca.

Finalment, cal dir que hem avançat, també, en posar les condicions per a la transformació progressiva, a mesura que ho permetin les possibilitats d'espais i recursos, de la Biblioteca i altres serveis en un CRAI o Centre de Recursos per a l'Aprenentatge i la Investigació, amb l'objectiu d'adaptar-los als nous requeriments de l'EEES i de Recerca, i s'ha iniciat el procés d'implantació de les millores recomanades en l'Informe d'Avaluació Transversal dels Serveis Bibliotecaris que l'AQU va dur a terme per garantir-ne la qualitat.

En conjunt, doncs, diria que hem avançat en l'ordenació dels grups de recerca i en la identificació de les seves potencialitats científiques, cosa que ens permet tenir identificats els aspectes en els quals caldrà que centrem esforços per a orientar, intensificar i consolidar les activitats de recerca i transferència de coneixement i garantir-ne la qualitat, cosa que sens dubte ha facilitat l'ampliació de l'Oficina Tècnica del Vicerectorat i el treball intens i continuat de la Comissió de recerca.

Àmbit 3: Finançament, gestió acadèmica, recursos humans i infraestructures.

Pel que fa a aquest apartat, em referiré tan sols a Recursos Humans, a l'àrea de les TIC i a infraestructures, tenint en compte que a la segona part em referiré amb detall al finançament i en el primer apartat ja m'he referit, ni que sigui breument, a la gestió acadèmica.

Pel que fa a recursos humans, cal dir que en xifres absolutes actualment comptem amb un total de 551 professors, 134 dels quals doctors i, d'aquests, 62 acreditats. També el PAS ha augmentat, i ho ha fet fins a 135 persones, com a resultat d'haver creat durant aquest curs 8 nous llocs de treball. Tot i que som lluny de les ratios de les universitats públiques, aquestes noves incorporacions de ben segur que suposaran una millora.

Quant a l'Àrea de les TIC, cal dir que ha estat molt activa en col·laboració amb totes les unitats organitzatives de la Universitat. D'acord amb el seu Pla Operatiu, s'ha treballat en uns 80 projectes de futur, a més d'atendre la tasca diària de manteniment, coordinació i assessorament. En programari de gestió, aquest any hem de destacar la gestió integrada dels títols acadèmics oficials, el control de qualitat lingüística, millores en la gestió comptable, d'informes i d'estadística a mida i l'adaptació dels sistemes de

gestió als estudis de Grau. Quant a serveis orientats a l'usuari final, l'Àrea ha participat en la renovació del sistema telefònic, la preparació del nou web universitari, que es publicarà a la tardor, i té a punt diverses millores del Campus Virtual i sistemes de publicació interna. Les infraestructures TIC també han avançat en diversos aspectes per poder oferir serveis de qualitat, com ara la renovació del centre de processament de dades, millores en la xarxa sense fils i en el servei d'impressió per a estudiants, la preparació de nous espais de videoconferència, ampliacions de l'espai d'emmagatzematge de cada persona usuària fins a 500 MB i la posada en marxa d'una arquitectura de servidors més flexible per poder atendre les diverses necessitats de tota la comunitat universitària. Si bé amb recursos limitats, s'estan esmerçant també esforços per enfortir la integració de sistemes i l'intercanvi automàtic de dades, i apropar la Universitat als reptes de l'e-administració.

Per pel que fa a nous espais i equipaments, enguany de nou hi haurem aplicat una quantitat molt important de recursos, al voltant d'un milió dos-cents mil euros. Aquestes inversions s'han concretat en obres d'ampliació i millora i també en equipaments. Més concretament, s'ha acabat de construir la 4a planta de l'edifici F2, en la qual s'han situat 6 aules docents i altres despatxos, afegint així més de 500m² de sostre a les infraestructures de la Universitat; s'ha completat el conjunt de sales d'actes de la UVic, amb l'arranjament de la Sala Mercè Torrents i l'ampliació de la Sala Segimon Serrallonga; s'ha adequat l'espai del Servei d'Assistència Telefònica, de nova creació; s'ha renovat totalment el sistema d'alarma contra incendis de l'edifici F; s'ha adequat l'espai del Centre de Procés de Dades i s'ha adaptat l'edifici G (la Caseta) com a oficina OTRI-OTSE. Pel que fa a l'aplicació dels diferents plans d'instal·lacions, s'ha continuat amb el Pla d'Instal·lació d'Equipaments Audiovisuals, d'implantació de la nova retolació dels espais de la Universitat i de renovació dels equipaments informàtics i de diferents laboratoris.

Àmbit 4: Institucions, Territori i Societat.

Pel que fa a aquest àmbit, cal esmentar, per una banda, les accions orientades a incrementar les relacions amb l'entorn, com ara la signatura de 70 convenis amb diverses institucions i entitats, que no detallaré perquè ja se n'ha donat informació puntual a través de l'Apunt i de la premsa local; el treball de relació amb el món empresarial, amb un conjunt d'accions derivades fonamentalment del conveni amb la Delegació a Osona de la Cambra de Comerç de Barcelona i l'elaboració d'un Pla de Patrocini i Mecenatge que malauradament la conjuntura econòmica actual ha obligat a postposar-ne el desplegament.

Per una altra banda i a nivell més intern, s'ha continuat impulsant i fent el seguiment del nostre Pla de Sostenibilitat, a principis de curs es va presentar el Pla d'Igualtat i es va aprovar el Pla d'Inclusió de la UVic. Així mateix, i tal com ja es va anunciar oportunament, el passat mes d'abril es va constituir la Comissió de revisió de les NOF, amb el doble objectiu d'adequar-les a la legislació actual i d'afinar els mecanismes de participació de la comunitat universitària. Aquesta comissió, formada per les persones que ja havien format part de les dues anteriors, ha ja ha elaborat un primer document, que posteriorment caldrà adequar a les diferents normatives, com ara la Ley Orgánica que Modifica la Ley Orgánica de Universidades (LOMLOU), la Llei d'Universitats de Catalunya (LLUC) o els estatuts de la Fundació Universitària Balmes, com a pas previ per a la seva presentació i aprovació per part del Claustre i finalment per part del Patronat de la FUB i de la Generalitat a través del Protectorat de Fundacions.

Paral·lelament, cal recordar que s'ha estat treballant en la modificació dels Estatuts de la FUB, també amb el doble objectiu d'adaptar-los al Llibre

tercer del Codi civil de Catalunya que regula les fundacions i d'ampliar-ne la representació territorial mitjançant la incorporació com a patrons d'alcaldes del territori, concretament els de Manlleu, de Ripoll, d'Olot i de Berga. En relació a aquesta qüestió, m'agradaria fer quatre comentaris. En primer lloc, que la impossibilitat de continuar com a patrons els representants de la comunitat universitària, derivada, com sabeu, de la nova normativa, s'ha resolt, crec que amb encert, per mitjà de mantenir la seva presència a les reunions del Patronat amb veu però sense vot, cosa que assegura un bon canal de comunicació i una participació en les mateixes condicions amb què hi assisteixen tant el gerent com el mateix rector, en aquest cas rectora. En segon lloc, que l'ampliació de la representació del territori a través dels alcaldes, tot i els comprensibles recels que en principi pot generar en algun sentit, l'hem d'entendre, i així ho van expressar bona part per no dir la majoria de patrons, com una oportunitat per demostrar la vocació territorial de la nostra universitat i, sobretot, per assegurar la implicació del territori, un element essencial per a l'enfortiment de la nostra institució. En tercer lloc, que aquests nous estatuts de la FUB estan encara pendents d'aprovació, tota vegada que cal concretar la fórmula exacta per tal d'assegurar la proporcionalitat dels tres àmbits que hi són representats: l'administració local, el govern de la generalitat i l'entorn social. I en quart lloc, crec que no puc defugir referir-me, ni que sigui breument, a les notícies que darrerament han aparegut a la premsa sobre les possibles relacions de la UVic amb un territori concret, és a dir, el Bages i Manresa. Unes notícies que, en ser parcials, falses i en alguns casos fins i tot malintencionades per part d'algun mitjà, però no pas de tots, cosa que també cal reconèixer, doler, indignen i preocupen. Unes informacions davant les quals però, al meu entendre i per més que costi, no cal, perquè és inútil, respondre, en la mesura que parteixen d'apriorismes acompanyats d'un gran desconeixement, tant de la Universitat de Vic com de la Universitat en general. Unes notícies que sovint no fan altra cosa que treure a la llum pública problemàtiques ben allunyades d'aquelles de les quals aparentment

volen informar. Unes notícies, al capdavant, que, ben analitzades, traspuen ben poques idees i massa emocions.

En relació a aquest tema, voldria dir encara un parell de coses més: en primer lloc, reiterar-me en el que he dit diverses vegades, és a dir, en l'evidència que la universitat, en el sentit autèntic de la paraula, d'aquest territori és i ha de continuar sent la Universitat de Vic, la qual, precisament per la seva vocació territorial, de ben segur està cridada a articular, a ser l'eix vertebrador de l'activitat universitària d'aquest territori, amb generositat per part de tots, però, sobretot, amb el màxim rigor i en un context que garanteixi la més absoluta neutralitat. I en segon lloc, que ara com ara, malgrat pugui semblar tot el contrari, hi ha poca cosa més que algunes voluntats i, sobretot, molt –massa- soroll, i que per tant el millor que es pot fer és estar ben atents, però sobretot concentrar-nos en la nostra feina, que és molta, i en el nostre projecte, que és molt potent.

I pel que fa encara al Patronat, cal afegir que en la darrera reunió de juliol es va aprovar la creació del seu Consell Assessor i dels estatuts que l'han de regir i que es va crear una comissió per elaborar una proposta de membres per tal que pugui constituir-se ben aviat. En aquest sentit, voldria remarcar un cop més la importància de comptar amb un òrgan d'aquestes característiques, ja que n'han de formar part persones rellevants dels àmbits cultural, social i econòmic de l'entorn i de tot el país que s'impliquin i es comprometin en el nostre projecte universitari.

Àmbit 5 i darrer: Avaluació de la Qualitat, Comunicació i Màrqueting.

Pel que fa al Pla de Qualitat, s'han elaborat els Manuals de Qualitat de tots els centres de la UVic segons el programa AUDIT i s'han presentat a

avaluació i certificació a AQU Catalunya. Pel que fa al programa VERIFICA, s'ha elaborat una especificació de la secció sobre qualitat de les memòries de les noves titulacions que es presenten a l'ANECA que està estretament lligada amb les especificacions de l'AUDIT, la qual cosa ha permès simplificar-les considerablement, i s'està treballant en la preparació de l'avaluació externa del desplegament de les noves titulacions.

Pel que fa a l'avaluació de la qualitat de la docència, s'ha implementat el programa DOCENTIA, se n'ha dissenyat i creat una aplicació informàtica i s'està treballant en la preparació de l'avaluació externa del model DOCENTIA de la UVic.

Pel que fa a l'avaluació de la Recerca, s'ha dut a terme l'avaluació de la qualitat dels encàrrecs individuals de recerca del professorat que complia el primer trienni de recerca, s'ha preparat la participació a la convocatòria 2009 de l'AQU d'avaluació per sexennis, seguint els mateixos criteris i procediments que el personal docent i investigador funcionari i contractat de les universitats públiques catalanes, a la qual s'han acollit 8 investigadors, i s'ha seguit impulsant el programa d'acreditació del professorat.

Dins del programa AQU d'Avaluació de Centres Adscrits a les universitats catalanes, s'ha col·laborat amb BAU de cara a la seva participació en el programa, començant amb la constitució del Comitè Intern d'Avaluació i s'espera que tot el procés d'avaluació i certificació s'acabi a finals de 2009.

Pel que fa al Pla Estratègic, s'ha continuat fent-ne el seguiment. Aquest ha estat el 2n curs en el qual s'ha pogut fer el seguiment fent servir el nou aplicatiu informàtic. El resultat global del seguiment de les accions del curs

2007-08 és que un 71% han estat implantades o es troben en un estat d'implantació molt avançat.

També s'ha continuat amb la tasca de compilar les dades estadístiques requerides pel programa UNEIX i altres institucions que així ho sol·liciten.

Finalment, cal afegir que s'està col·laborant en l'elaboració d'un protocol per assegurar la qualitat dels continguts dels documents audiovisuals publicats al nou portal multimèdia de la UVic.

Al capdavant de totes aquestes tasques ha estat fins ara, com sabeu, el Dr. Joan Solà, que el curs que ve deixa la nostra universitat per motius de jubilació, motiu pel qual serà rellevat pel Sr. Ricard Giramé, a qui aprofito per desitjar molts encerts. Crec, doncs, que és oportú i necessari agrair-li avui públicament al Dr. Solà la seva constant i ferma implicació amb la nostra institució, tant darrerament al capdavant de l'APEA com anteriorment a la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Interpretació, de la qual, a més de professor va ser també cap d'Estudis i degà.

I des de l'Àrea de Comunicació, s'ha continuat amb les activitats de promoció i de publicitat habituals. En aquest sentit, cal destacar un total de 5.200 peticions d'informació i de 10.800 persones informades a través de 207 visites a centres de secundària, un 11% de les quals a Mallorca, de la presència en 5 fires locals i al Saló de l'Ensenyament i el Saló Futura i també un rècord de públic a la Jornada de Portes Obertes, amb més de 1.000 persones. Pel que fa a la campanya publicitària, a banda de les onades habituals, cal dir que enguany s'ha utilitzat molt més el mitjà Internet i s'han introduït nous mitjans a les comarques de proximitat. Així mateix, s'ha introduït com a novetat una campanya a les escales del pàrquing de la Plaça

Major de Vic. D'altra banda, cal remarcar la XI edició dels Premis a Treballs de Recerca de 2n curs de Batxillerat, amb 157 treballs presentats, procedents de 79 centres de 17 comarques diferents, que enguany s'han pogut enviar digitalment, gràcies a la col·laboració inestimable de l'Àrea TIC. Conscients que la comunicació és d'una importància cabdal per a la nostra institució, que disposem de molt bons instruments, tant electrònics com en format paper, i que comptem amb un excel·lent equip humà, aquest curs s'ha iniciat una reorganització, de manera des de la dependència directa i estreta del Gabinet de Rectorat i a través d'un pla que s'està elaborant, puguem millorar-la tant a nivell intern, per fomentar la cohesió i implicació institucionals, com a nivell extern.

Després d'aquest repàs potser no tan breu com hauria volgut, però que la quantitat i la qualitat de la feina feta m'ha impedit de resumir més, com deia al començament, voldria ara detenir-me a explicar el moment en què ens trobem, un moment que globalment i per diverses raons qualificaria de complex i difícil, i que necessàriament condicionarà el curs que ve i els que vindran.

Sense ànim d'espantar a ningú, i encara molt menys de desanimar-lo, faltaria a la veritat, i per tant a la meva responsabilitat, si no digués que en aquests moments ens trobem en una situació econòmicament molt delicada. Una situació a la qual hem arribat per motius d'ordre divers, que ara intentaré d'enumerar amb un cert detall, i que són del tot indispensables de conèixer, primer per poder entendre-la i després per poder actuar tots amb la màxima corresponsabilitat de cara al futur.

Amb el permís del gerent, i a risc de no explicar-ho tan bé com ell ho faria, comentaré, en primer lloc, els aspectes més rellevants del pressupost que hem tancat i, en segon lloc, els del que el passat 3 de juliol va aprovar el

Patronat de la FUB. Un i altre em serviran, d'una banda, per descriure amb força detall el moment actual i, d'una altra banda, per dibuixar -com deia- l'escenari dels pròxims anys i per introduir alguns elements de reflexió.

Pel que fa al pressupost del curs que ara s'acaba, cal dir que, tal com ja es preveia, s'ha tancat amb dèficit, concretament d'uns 900.000 euros. Pel que fa a aquest resultat, voldria remarcar algunes coses. Per una banda, que aquest dèficit, que no és petit, encara ha sigut menor del que hi havia previst, que era d'1,4 milions d'euros, tal com ja vaig anunciar en el discurs de cloenda del curs passat. Aquesta relativa bona notícia es deu fonamentalment al fet que els ingressos per matrícula han superat les previsions en tres casos: en primer lloc, a la Facultat d'Educació, cosa que crec que convé de remarcar i de reconèixer per l'important esforç que suposa per a un centre ja molt saturat; en segon lloc, a la Formació Continuada, on també -com hem vist- s'ha fet un gran treball d'organització i bona gestió que també cal reconèixer; i en tercer lloc, als centres vinculats. Per una altra banda, que aquests bons resultats no s'han aconseguit, però, en el capítol de les despeses, malgrat els esforços que s'han fet al llarg del curs per contenir-la. I encara per una altra banda, i crec que cal dir-ho amb totes les paraules, que la causa principal d'aquest dèficit és el fort impacte que suposa l'aplicació del Conveni col·lectiu, que enguany ha estat de 800.000 euros.

Pel que fa al pressupost del curs que ve, que s'eleva a prop de 30 milions d'euros, malauradament cal dir que la previsió inicial era també d'un resultat molt negatiu, concretament de 820.000 euros. En relació a aquesta previsió, voldria destacar quatre aspectes: en primer lloc, el treball intens que ja s'ha dut a terme al llarg del curs per evitar-lo o minimitzar-lo; en segon lloc, les causes que expliquen aquest resultat final negatiu; en tercer lloc, l'elevat grau d'incertesa que l'acompanya; i, en quart lloc, les mesures

extraordinàries previstes per reduir-lo.

Pel que fa al treball per evitar o minimitzar aquest resultat, cal dir que al llarg de tot el curs s'ha treballat intensament per ajustar el nombre de crèdits contractats en alguns centres, més concretament a la Facultat d'Empresa i Comunicació, a l'Escola Politècnica Superior i a la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació, com a resultat d'una gestió molt acurada dels seus equips de direcció juntament amb l'àrea de Recursos Humans i que cal agrair públicament.

Això no obstant, i malgrat aquests esforços, com deia, hi ha altres causes que neutralitzen aquest possible estalvi. Més concretament i fonamentalment són quatre: la primera i de manera molt destacada, el fort impacte que continua suposant el conveni col·lectiu, que si aquest curs ja ha estat de 800.000 euros en aplicar-se al Personal d'Administració i Serveis i parcialment al Personal Docent i Investigador, enguany es veurà incrementat encara en 200.000 euros més en aplicar-se progressivament al Personal Docent i Investigador; la segona, les noves i lògiques necessitats de contractació de crèdits en alguns centres, especialment a la Facultat d'Educació per les raons que he comentat abans; la tercera, l'increment sostingut d'altres capítols del tot indefugibles, com ara les antiguitats, el nou Servei d'Atenció Telefònica o tot el que comporta la Prevenció de Riscos laborals, per posar tres exemples d'ordre ben divers; i la quarta, i tant o més important que les anteriors, un percentatge important de titulacions deficitàries, un 40% per a ser exactes, i que representa un dèficit d'1 milió d'euros pel cap baix i que en aquest marc actual caldrà analitzar detingudament. Causes, totes elles, que donen com a resultat un pressupost on les despeses de personal representen aproximadament el 80% i que fan que l'increment de 800.000 euros de mitjana anual derivat del nou contracte-programa, a la pràctica quedi absorbit per aquest creixement que acabo de descriure, i això tant per al curs que ve com, i més greu encara, per als pròxims.

Al costat d'això, i no pas per ser catastròfics, però sí per acabar de fer una descripció completa i del tot ajustada d'aquest pressupost, cal tenir present, com deia, l'alt nivell d'incertesa de què va acompanyat, ja que les previsions s'han fet partint del mateix nombre d'alumnes matriculats del curs passat, una xifra difícil d'igualar i encara més de superar per diverses raons: perquè el curs passat, a diferència del que va passar a la majoria d'universitats, sortosament ja es va incrementar en un 2%; i perquè enguany hi ha incerteses noves que s'afegeixen a les habituals en aquestes dates i per a les quals ningú té encara resposta, com ara què significarà el pas de diplomatura a grau en moltes de les nostres titulacions més sol·licitades, per exemple mestre o infermeria; la repercussió que tindrà la crisi econòmica en què estem immersos en una universitat de les nostres característiques o la nova implantació en altres universitats d'algunes titulacions que nosaltres també impartim, i que és el resultat, per dir-ho suaument, d'una falta de planificació a l'hora de dissenyar el nou mapa de titulacions per part dels responsables de la política universitària del nostre país.

Finalment, i com és lògic, per disminuir el dèficit previst s'han decidit una colla de mesures extraordinàries, les quals ens han de permetre reduir-lo en 480.000 euros, de manera que el resultat final sigui negatiu de 350.000 euros i per tant d'un 1% del pressupost total, que, com he dit abans, és d'uns 30 milions d'euros. En relació a aquestes mesures, però, voldria remarcar que realment han de ser el que el seu nom indica, és a dir, extraordinàries, o sigui, excepcionals, i que per tant no són ni desitjables ni molt menys consolidables, ja que si bé suposen una reducció del pressupost en àmbits en els quals, a diferència d'altres com les despeses de personal, encara és possible d'actuar, com ara les relacions internacionals, la recerca o l'àrea de comunicació entre altres, cal tenir ben present que al mateix temps es

tracta d'àmbits de primera importància, en la mesura que són absolutament estratègics i per tant de futur.

Aquesta explicació dels pressupostos potser una mica llarga però al meu entendre necessària, a banda d'explicar el moment en què ens trobem, permet al mateix temps, com deia al començament, dibuixar l'escenari dels pròxims anys. Un escenari certament difícil que al meu entendre hem d'abordar partint d'un principi essencial acompanyat de dues condicions: que l'hem, i sobretot, el podem superar i, fins i tot, sortir-ne reforçats; sempre i quan, però, confiïem en les nostres pròpies forces, és a dir, amb les nostres potencialitats i capacitats, que sens dubte són moltes i diverses; i, sobretot, si no recorrem a falses expectatives o a la solució fàcil de pensar que algú ja respondrà per nosaltres.

Començaré, si m'ho permeteu, per aquesta darrera condició. Al meu entendre, aquest és un perill real i que hem d'evitar de totes totes, ja que parteix o bé del simple desconeixement del nostre model d'universitat, segurament atribuïble a una falta d'explicació institucional que hem de corregir, o bé de la seva no assumptió plena. En aquest sentit, i al marge que cadascú pugui aspirar per al futur a un model diferent d'universitat, més o del tot públic, o fins i tot més o del tot privat, cosa improbable però igualment legítima, crec que faríem un flac favor a la institució i a nosaltres mateixos si entretant actuéssim segons el que -per bé o per mal, però en realitat- no som. És a dir, que, situats en una mena de miratge, veiéssim només els avantatges i cap dels desavantatges d'altres models, i féssim exactament tot el contrari amb el nostre, tot desaprofitant d'aquesta manera el temps i les energies que ens calen per enfortir-nos com institució, de tal manera que el futur ens trobi el màxim de ben preparats per poder decidir-lo lliurement.

En aquest mateix sentit, cal afegir que la situació que he descrit deixa ben clar que el dèficit que generem no es deriva d'una despesa extraordinària o per inversions, cosa que puntualment es podria resoldre recorrent a l'endeutament, i que per altra banda ja s'ha fet, com en altres ocasions, sinó que prové de la despesa corrent, és a dir, estructural. En conseqüència, es fa molt difícil –per no dir impossible– pensar que la Generalitat, l'Ajuntament o alguna altra institució pugui fer aportacions per eixugar-la i molt menys a curt termini, ja que això equivaldria a aportar recursos a fons perdut. I si això ja acostuma a ser sempre així, encara és més impensable en la situació actual, ja que no podem obviar la difícil situació financera en què a dia d'avui es troben la majoria d'empreses i institucions i sobretot les administracions, tant l'autonòmica com la local, derivada d'una crisi a un triple nivell: nacional, estatal i mundial i sobre la qual no m'estendré.

Això no obstant, tampoc no podem passar per alt que tant l'Ajuntament de Vic com el govern de la Generalitat continuen fent importants aportacions a la nostra Universitat: el primer a través de la cessió dels edificis, la darrera de les quals s'ha produït aquest mateix curs, cosa que ja ha permès subscriure un préstec hipotecari per fer front a una part del dèficit; i el segon a través del Contracte-Programa, el qual si bé encara no tenim firmat, cosa que ja desitjaríem, tenim assegurat pels pròxims quatre anys.

En relació al contracte-programa, al qual vaig referir-me en termes més optimistes en l'acte de cloenda del curs passat i que la situació econòmica de la qual ara parlava ha fet que no fos tan generós com inicialment tot feia preveure, voldria dir que malgrat tot significa una aportació important: de 7,8 milions d'euros aquest curs 2008-2009 i de 8,6, 9,4 i 10,1 milions d'euros els tres cursos següents, és a dir, fins al 2012, amb una aportació fixa per a despesa corrent i dues partides variables, i per tant subjectes a la

consecució d'objectius, dedicades a l'adaptació a l'Espai Europeu d'Educació Superior i a Recerca d'1 milió d'euros. A més a més, recordem que també s'hi contempla una partida d'1 milió d'euros de mitjana anual per a inversions, cosa molt important i que com sabeu no contemplava l'anterior contracte-programa, així com alguns altres compromisos no escrits, i per tant de moment només probables, com ara una revisió l'any 2010.

Com deia, tot i que les xifres finalment no han estat exactament les previstes, ja que al final dels quatre anys no ens situarem en el 33% d'aportació de diner públic com era el nostre desig inicial, sinó en un 29%, un percentatge que les condicions del moment van fer aconsellable d'acceptar, el nou contracte-programa representa una eina de finançament molt important i que augmenta en uns 800.000 euros de mitjana cada curs. Això no obstant, no podem oblidar que aquest increment malauradament queda automàticament absorbit per les despeses d'estructura a què m'he referit abans.

En relació a la segona condició, crec que no exagero ni entro en cap contradicció si dic que, malgrat l'escenari certament complex i fins i tot difícil, però realista, que us he descrit, la Universitat de Vic, gràcies al treball i a l'esforç continuat de moltes persones, mai havia arribat on és ara. És evident i ben constatable que mai havia tingut tants alumnes, tant professorat doctor i acreditat, tants bons serveis ni tants bons resultats en recerca, en transferència de coneixement o en formació continuada. I al meu entendre, tampoc mai com ara havia generat tantes expectatives al seu voltant, de les quals són bona mostra algunes de les accions que fa uns moments he repassat i sobretot molts projectes que en aquests moments tenim per davant i que ara m'agradaria enumerar només de passada i sense ànim de ser exhaustiva però per no pecar d'inconcreta.

Em refereixo, entre altres, al projecte complex, a llarg termini, però

d'extrema importància del Futur Parc Tecnològic de Vic, en el qual la nostra Universitat està cridada a jugar un paper essencial; a l'estreta col·laboració en matèria de docència i recerca amb el Consorci Hospitalari de Vic que comportarà el projecte de la nova Facultat de Ciències de la Salut i el Benestar a Can Baumann; a tot el que ha suposat i suposarà el nou grau d'enginyeria mecatrònica: una gran aproximació amb les empreses del sector del metall, una estreta col·laboració amb institucions emblemàtiques com la Fundació Eduard Soler de Ripoll o la Universitat Politècnica de Catalunya i el projecte d'un centre de recerca de metal·lúrgia promogut per l'empresa Lafarga Lacambra de la mà de la UVic; i tot això sense oblidar el paper equivalent als ICEs de les altres universitats que l'actual CIFE ha començat a tenir i acabarà tenint gràcies a un treball continuat amb el Departament d'Educació, o els molts fruits que s'estan recollint del treball conjunt i continuat amb la Delegació a Osona de la Cambra de Comerç, com ara el conveni amb KIMBCN per a la valorització de la recerca. Unes expectatives que ara com ara sobretot ens plantegen el repte de donar-hi resposta, uns projectes que hem de ser capaços de fer realitat, però que sens dubte són estratègics i per tant plens d'oportunitats de futur. I finalment, crec que també cal dir-ho, mai com ara s'havia reconegut de manera tan explícita per part de moltes instàncies, i de manera molt especial des de l'Ajuntament de Vic i del seu Alcalde o la mateixa Cambra de Comerç, el paper indiscutible que la nostra Universitat ha de tenir en el desenvolupament econòmic i social de la ciutat, de la comarca i del territori.

I en relació al principi essencial, que se sustenta en les dues condicions bàsiques que he comentat, voldria dir ara amb tota la contundència de què sóc capaç, que aquesta situació difícil, que sens dubte demanarà esforços i sacrificis per part de tots, l'hem d'entendre no tant com una amenaça, sinó com una oportunitat. Una oportunitat en la mesura que ens empeny, per pròpia responsabilitat, però també seguint les indicacions del patronat i el fet d'estar al final del Pla Estratègic, a dissenyar el que en direm un Pla

d'Acció per als propers anys, en el qual ens hem compromès i ja s'ha començat a treballar. Un pla que vol ser decidit, valent i ambiciós: decidit pel que fa a l'aplicació temporal, valent en l'anàlisi de les nostres debilitats i amenaces, entre altres la manca d'eficiència en una colla de titulacions, de singularització i de competitivitat, però al mateix temps ambiciós en el recompte de les nostres fortaleeses i oportunitats. Un pla que parteix del convenciment que, després d'aquests deu anys d'universitat en què segurament havia de primar un criteri extensiu tant en docència com en recerca, ha arribat l'hora que prevalgui un criteri més intensiu en tots els àmbits i a tots nivells. Un pla, al capdavant, que si bé naturalment té com a objectiu assegurar la viabilitat de la nostra institució, té un altre objectiu molt més important encara: relançar el nostre projecte universitari per tal que pugui ser cada dia més reconegut en el sentit més ampli de la paraula i d'una vegada per totes.

Després d'aquest repàs fet de moltes llums, encara que també d'alguna ombra, i que per un exercici responsabilitat i de transparència he cregut necessari de fer, i que com sempre penjarem al campus per a qui no l'hagi pogut sentir o vulgui repassar-ne les xifres, que comprenc que costen de retenir, només em resta finalment apel·lar a l'única -però sens dubte a la millor- eina de què disposem: la vostra, la nostra, la implicació de tots i totes. Una implicació feta de confiança en nosaltres mateixos i -sobretot- de molta, moltíssima generositat envers el nostre projecte universitari. Un projecte que, com tots els grans i bons projectes, no és de ningú i alhora és de tots, un projecte que va molt més enllà de tots nosaltres, que ens transcendeix, i que precisament per això val tant la pena -m'atreuria a dir fins i tot que és una sort- de poder-hi participar. La sort de poder dir al capdavant i amb tot l'orgull, que d'aquella manera o d'aquella altra i en aquell moment o en aquell altre nosaltres també hi vàrem ser i, per tant, que en som part.

Crec que he esgotat el temps de què disposava –espero que no la vostra paciència– i per tant us estalviaré l'apunt habitual a l'entorn de la paraula o el concepte vacances. Sapiguen només que us les desitjo proporcionalment tant intenses i profitoses com ho ha estat el curs que avui tanquem, és a dir, el màxim de bones en el sentit més ample i lliure de la paraula.

Moltes gràcies.

Assumpta Fargas

Rectora